

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΚΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 596

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱

Ἐν Ἀθήναις, 8 Δεκεμβρίου 1891

✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις. 8.50
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ρωσίᾳ. ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μιλλανβοᾶ καὶ Ἐτιεβάν : Αἱ ἀστωργοὶ μητέρες.
— Ἀλεξάνδρου Δονμᾶ : Ὁ ΛΗΣΤΗΣ, δραματικώτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίσις : ἸΣΠΑΝΙΑ. — Ἀλφόνσου Κάρρ : Ἡ ΧΕΙΡ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ, διήγημα.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἐλληνικῶν δανείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΜΙΛΛΑΝΒΟΑ ΚΑΙ ΕΤΙΕΒΑΝ

ΑΙ ΑΣΤΟΡΓΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν των ἡ κόμησσα δὲ Σουλὸρ ἠτένισε τὸν σύζυγόν της ζητοῦσα νὰ ἐννοήσῃ τὴν αἰτίαν τῆς παραδόξου ὑποδοχῆς, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν οὗτος εἰς τὸν Γάστωνα Δερός.

— Φαίνεται ὅτι σήμερον ἔχω τὸ προτέρημα νὰ ἀποδιώκω τοὺς φίλους σας, εἶπεν ὁ κόμης ἡμικλείων πονήρως τοὺς ὀφθαλμούς.

— Τί σὰς ἔκαμεν ὁ νέος αὐτὸς διὰ νὰ τὸν μεταχειρίζεσθε τοιουτοτρόπως ; ἠρώτησεν ἡ Βαλερία.

— Τίποτε, ἀπεκρίθη ὁ κόμης, ὅστις ἐφαίνετο ἤδη πρᾶυνθεις, ἀλλὰ μοὶ ἀπαρέσκει.

— Καὶ εἰ αὐτὸ ἐρέθητε τόσο ἀπρεπῶς, ἵνα μὴ εἶπω βαναύσως ;

— Καλὰ, καλὰ... ἐπιθύρουν ὁ γέρον, θὰ ὁμιλήσωμεν πάλιν περὶ τούτου βραδύτερον. Πρὸς στιγμὴν ἀρκεσθῆτε νὰ μάθετε ὅτι ἡ παρουσία τοῦ νεανίου αὐτοῦ μοὶ εἶνε δυσάρεστος καὶ θὰ μ' εὐχαριστήσετε, ἐὰν εἰς τὸ ἐξῆς οὐδέποτε τὸν δεχθῆτε.

— Εἴσθε παράφρων ! ἀνέκραξεν ἡ Βαλερία.

Ὁ κόμης δὲν ἤκουσε τὴν ἐπιφώνησιν ταύτην ἢ ἀπηξίωσε ν' ἀπαντήσῃ καὶ ἀπεκοιμήθη ἡσύχως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ Γάστων συνώδευε τὴν Ἑσθὴρ Φλωρθὰλ μέχρι τοῦ ξενοδοχείου, ἔνθα εἶχεν αὕτη καταλύσει. Καθ' ὁδὸν προσεπάθησεν ἡ ἡθοποιὸς νὰ φέρῃ τὴν συνομιλίαν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος γάμου τοῦ Γάστωνος.

— Ἰσως, ἔλεγε καθ' ἑαυτὴν, ὁ γάμος οὗτος δὲν εἶνε ἡ ἐπιπόνησις γενομένη ὑπὸ τῆς Βαλερίας ὅπως ἀποκοιμίσῃ τὰς δυσπιστίας τοῦ κόμητος.

Ὁ Γάστων εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις τῆς Ἑσθὴρ ἀπήντησε μεθ' ὑπεκφυγῶν, καὶ τὴν ἐγκατέλειψε, χωρὶς νὰ τῇ εἶπῃ τὸ ὄνομα τῆς μνηστῆς του.

KB'

Ἡ παρουσία τῆς κυρίας Φλωρθὰλ εἰς Νίκαιαν ἀπεδείκνυε προδήλως ὅτι ἡ ἀπόπειρα τῆς αὐτοκτονίας τῆς δὲν ἐπέτυχεν. Οὕτω ἦτο εὐκόλον νὰ τὸ προῖδῃ τις ἡ δόσις τοῦ ὑπὸ τῆς ἡθοποιῆς ληφθέντος λαουδανίου ἦτο ἰσχυροτάτη ὅπως ἐπέφερῃ τὴν δηλητηρίασιν, καὶ μετὰ τινῶν ἡμερῶν ἀνάπαυσιν ἀνέλαβεν ὀλίγον, μετὰ μίαν δ' ἑβδομάδα ἀπὸ τῆς ματαιωθείσης αὐτοκτονίας ἐθεραπεύθη ἐντελῶς.

Ἡ ἀπότομος αὕτη πρὸς τὴν ζωὴν ἐπάνοδος τῆς ἐρωμένης του ἦνοιγεν ὀριστικῶς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ κόμητος δὲ Βανδᾶμ.

Τὴν φορὰν αὐτὴν δὲν ἠπατήθη ὑπὸ τῆς ἡθοποιῆς καὶ ἠνύθη ἀπολύτως νὰ τὴν ἐπανίδῃ τότε δὲ αὕτη ἐννόησε τὴν κατάστασιν τῆς καὶ ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς Ἰταλίαν ὅπως προσληφθῇ εἰς δραματικὸν τινὰ αὐτόθι θίασον.

Ἐξ ἐτέρου ὁ κύριος δὲ Βανδᾶμ μετὰ τὴν ἀθώωσίν του ἀνεχώρησεν εἰς Κλερμόν-Φερράν.

Ἐν ὅσῳ εὐρίσκετο ὑπὸ τὸ κράτος πιθανῆς καταδίκης ἦτο ἀποφασισμένος νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ τοὺς Παρισίους. Ἀλλ' ἀπαξ ἀθωωθείς, ἠθέλησε νὰ ἔχῃ τὴν καρδίαν καθαρὰν ἀπὸ τὰς ὑπονοίας τὰς ὁποίας ἐξήγειρεν αὐτῷ ἡ κυρία Ὁρτενσία Ἐρβελώ ἐν σχέσει πρὸς τὰς μετὰ τοῦ ἱατροῦ κυρίου Ἀνσελέν σχεσεις τῆς συζύγου του κομῆσσης δὲ Βανδᾶμ.

Εἰς Κλερμόν-Φερράν ἔμαθε τὸ πρῶτον τὸν θάνατον τοῦ πενθεροῦ του Πασδιέ ἀκολούθως ἐπληροφορήθη ὅτι ὀλίγον καιρὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τῆς ἡ κόμησσα δὲ Βανδᾶμ, ἥς ἡ ὑγεία ἐκ νέου ἐκλονίσθη ἕνεκεν τοῦ τελευταίου τούτου δυστυχήματος, ἀνεχώρησεν εἰς Νίκαιαν συνοδευομένη παρὰ τοῦ ἱατροῦ κυρίου Ἀνσελέν.

Ὁ δὲ Βανδᾶμ κατελήφθη ὑπὸ εἶδους μανίας, καὶ πεπεισμένος περὶ τῆς προδοσίας τοῦ φίλου του, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῇ καὶ ἀπῆλθεν ἀμέσως ὅπως τὸν συναντήσῃ.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν μάλιστα τῆς εἰς Νίκαιαν ἀφίξέως του, ὁ κόμης ἐπορεύθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κυρίου Ἀνσελέν.

— Σεῖς ! εἶπεν ὁ ἱατρὸς ἀναγνωρίσας τὸν κόμητα.

— Ναί, ἐγώ ! ἀπήντησεν οὗτος. Δὲν ἐπερίμενες τὴν ἐπισκεψίν μου !

— Ὅχι, τὸ ὁμολογῶ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον δὲν εἶδες σημεῖα ὑπάρξεως...

— Καὶ θὰ μ' ἐνόμιζες νεκρόν, ἴσως.

— Ὅχι, ἀγαπητέ μου, δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἐνταφιάζουσι τοὺς φίλους των, καὶ τοι ἱατρὸς, προσέθηκε μειδιῶν. Δυστυχῶς δὲν τὸ ἐκρίνες ποτὲ κατάλληλον νὰ μοῦ δώσῃς εἰδήσεις σου. Ἐγὼ ἠγνόνουν τὴν εἰς Παρισίους διεύθυνσίν σου καὶ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου νὰ σὰς γράψω...

— Μένωμαι τὸν ἑαυτόν μου, διότι ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον παρεγνώρισα τὴν καλὴν σου καρδίαν, ἀπήντησεν ὁ δὲ Βανδᾶμ διὰ στωπικοῦ ὕφους.